

РЕШЕНИЕ

№ 23037

гр. София, 09.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в публично заседание на 11.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **3486** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба от дружеството „Е. Б., ЛЛК“, САЩ чрез адв. С. срещу решение № РС-237-(1)/29.12.2025 г. на председателя на Патентното ведомство, с което на основание чл. 75, ал. 12 и чл. 75, ал. 10, т. 1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) е оставена без уважение жалба вх. № 168624-(17)/17.02.2025 г. срещу решение от 16.12.2024 г. на състав по опозиции, в частта, с която опозиция вх. № 168624-(4)/14.06.2023 г. срещу регистрацията на марка с вх. № 168624 Energizer SOLAR, комбинирана, е оставена без уважение на основание чл. 58, ал. 7 от ЗМГО.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при неправилно приложение на материалния закон. Поддържа се, че представените от тях доказателства, анализирани в тяхната съвкупност и взаимовръзка, категорично установяват реално използване на марката от жалбоподателя или с негово съгласие на територията на ЕС през релевантния период.

Ответникът – председател на Патентното ведомство в писмено становище чрез юрк. Б. счита жалбата за неоснователна, като моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Енергайзер“ ООД, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по случая.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало с подаването от страна на дружеството „Енергайзер“ ЕООД [населено място], на 19.01.2023 г. на заявка за регистрация на марка вх. № 168624 Energizer SOLAR, комбинирана, за стоки и услуги от класове 9 (фотоволтаични апарати за генериране на електричество; соларни колектори за производство на електричество и др.), 35 (търговия на едро с фотоволтаични апарати и инсталации за генериране на електричество; търговия на едро със слънчеви панели за генериране на електричество и др.), 37 (строителство на утилитарни слънчеви инсталации; поддръжка и ремонт на генератори за електричество; инсталиране и поддръжка на фотоволтаични съоръжния и др.) и 42 (проектиране и разработване на фотоволтаични системи) на МКСУ.

На 14.06.2023 г. срещу така направената заявка била подадена опозиция вх. № 168624-(4) от Energizer Brands, LLC (Е. Б., ЛЛК“, САЩ) за всички стоки и услуги от класове 9, 35, 37 и 42 на МКСУ, във връзка с основанието по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО. Опонентът сочел, че е притежател на по-ранни марки на ЕС, а именно: № 8866212 ENERGIZER, словна, регистрирана на 25.08.2009 г. и № 7339261 ENERGIZER, словна, регистрирана на 02.08.2010 г., и двете регистрирани за стоки от клас 9 на МКСУ.

На 26.01.2024 г. дружеството „Енергайзер“ ЕООД подало отговор на опозицията на основание чл. 57, ал. 4 от ЗМГО, в който по отношение на по-ранната марка № 8866212 ENERGIZER направило искане по реда на чл. 58 от ЗМГО Energizer Brands, LLC да представят доказателства за реалното използване на регистрираните услуги в клас 9, по-специално, слънчеви батерии, клетки и панели. С решение от 16.12.2024 г. на основание чл. 58, ал. 7 и чл. 57, ал. 9, т. 2 от ЗМГО съставът по опозиции оставил без уважение опозицията срещу регистрацията на марка вх. № 168624 Energizer SOLAR в частта ѝ, основана на по-ранна марка на ЕС с рег. № 8866212 ENERGIZER, словна, а на основание чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО отказал регистрацията на марка Energizer SOLAR, комбинирана, за всички стоки и услуги (класове 9, 35, 37 и 42 на МКСУ), за които се търси закрила. Относно марката с рег. № 8866212 ENERGIZER, се посочвало, че с уведомление изх. № БГ/Н/2023/168624-(12) от 14.03.2024 г. на опонента бил предоставен двумесечен срок за представяне на доказателства за реално използване на марката, който бил продължен до 18.07.2024 г., но в рамките на този срок не били представени такива доказателства, нито били посочени основателни причини за неизползването ѝ. Поради това било прието, че опозицията, в частта ѝ, основана на по-ранна марка на ЕС с рег. № 8866212 ENERGIZER, следва да бъде оставена без уважение.

Срещу решението в тази му част била подадена жалба вх. № 168624-(17)/17.02.2025 г. от Energizer Brands, LLC до председателя на Патентното ведомство на основание чл. 69, ал. 1, т. 3 от ЗМГО. Към жалбата били приложени под опис писмени доказателства за реалното използване на марката с рег. № 8866212 ENERGIZER.

С оспореното в настоящото производство решение № РС-237-(1)/29.12.2025 г. на основание чл. 75, ал. 12 и чл. 75, ал. 10, т. 1 от ЗМГО председателят на Патентното ведомство оставил без уважение жалбата срещу решение от 16.12.2024 г. на състав по опозиции, в частта, с която опозиция вх. № 168624-(4)/14.06.2023 г. срещу регистрацията на марка с вх. № 168624 Energizer SOLAR, комбинирана, е оставена без уважение на основание чл. 58, ал. 7 от ЗМГО. В мотивите на решението се посочвало, че разгледани в своята съвкупност представените от жалбоподателя доказателствата не свидетелстват по категоричен начин, че по-ранната марка на ЕС с рег. № 8866212 ENERGIZER е реално използвана в Европейския съюз в периода 2018-2023 г. Приложените счетоводни документи сочели еднократно осъществени доставки в рамките на месеците май 2022 г. и август 2023 г. Демонстрираното използване показвало по-скоро спорадичност на разпространението, отколкото постоянни и интензивни доставки, позволяващи

трайно заемане и задържане на пазарни позиции в сектора на соларните устройства и уредите за зареждане с ел.енергия. От онлайн статиите от 2022 г. не ставало ясно, дали използването на марката е от притежателя или от различно лице, със съгласието на притежателя. Поради това е направено заключението, че съгласно чл. 58, ал. 7 от ЗМГО отсъства предпоставка за разглеждането по същество на правното основание на опозицията по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО по отношение на противопоставената марка рег. № 8866212 ENERGIZER

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирана страна – негов адресат.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Решението е издадено от компетентен орган, в съответствие с разпоредбата чл. 75, ал. 12 от ЗМГО. Същото е в писмена форма, като са спазени изискванията на чл. 59 от АПК. При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорвания и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Спазена е процедурата по подадената опозиция, регламентирана в чл. 52 и сл. от ЗМГО. Съставът на отдел „Спорове“, разгледал жалбата, отговаря на изискванията на чл. 69, ал. 2 от ЗМГО.

В случая, обаче, са допуснати нарушения на приложимия материален закон, по следните причини:

Опозицията срещу регистрацията на марката е подадена на основание чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, който предвижда, че когато е подадена опозиция съгласно чл. 52, не се регистрира марка, когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.

Съгласно дефинитивната норма на чл. 9, ал. 1 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен в Държавния регистър на марките по начин, който позволява ясно и точно да се определи предметът на закрилата, предоставена с регистрацията. В този смисъл функцията на марката е да гарантира на потребителя идентичност на произхода на обозначената с нейния облик стока или услуга, което му позволява да направи разграничение, без възможност за объркване на продукти или услуги с различен произход. Очертаното основно предназначение на марката е в основата на правилото, съдържащо се в чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, на което се е позовал и опонентът в производството пред Патентното ведомство.

Спорът по настоящото дело се свежда относно наличието на обстоятелствата по чл. 58, ал. 1 ЗМГО, съгласно който по искане на заявителя на марката - обект на опозиция, лицето, подало опозицията, представя доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, и на които се основава опозицията през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета на заявката за регистрация на марка - обект на опозиция, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването ѝ, при условие че по-ранната марка е регистрирана поне 5 години преди датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка. В случая, релевантният период, в който следва да се докаже реално използване на атакуваната марка, е 5 - годишният период, предхождащ подаването на заявлението за регистрация, а именно 19.01.2018 – 19.01.2023 г.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 3, т. 1 ЗМГО регламентира, че за реално използване на марка се счита използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга

марка на същия притежател. За реално използване на марката по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗМГО се счита използването съгласно чл. 13, ал. 2 ЗМГО в търговската дейност, а именно: 1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3. вносът или износът на стоките с този знак; 4. използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование; 5. използването на знака в търговски книжа и в реклами; 6. използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в нарушение на чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията.

Горното означава, че под понятието "реално използване" на една търговска марка, освен проявлението на някой/някои от начините, посочени в разпоредбите на ЗМГО, следва да се разбира преди всичко действителното използване, отговарящо на основната функция на марката, която се състои в това да гарантира на потребителя идентичност на произхода на услугите, за която е регистрирана. Доказването на реалното ползване означава доказване на съществената функция на марката - да гарантира идентичност на произхода на стоката и услугата, за които е регистрирана, за да създаде и запази пазар за тях, както и да носи на притежателя известност, доходи и конкурентни предимства. Доказателствата за използване трябва да съдържат кумулативно данни относно мястото, времето, степента и естеството на използване на марката за съответните стоки и услуги.

В настоящия случай в административното производство жалбоподателят е представил няколко вида писмени доказателства за реално използване на марката в релевантния период, а именно:

- Копия от статии в немското списание PV M. от 10.05.2022 г. и от 14.09.2022 г. относно разпространението на продуктите на Energizer Solar в Европа;
- Копия от публикации в уебсайта www.memondo.de от 02.09.2022 г., 15.07.2022 г., относно продукти с марката Energizer;
- Разпечатка от онлайн магазина на www.memondo.de с предлагани продукти с марка Energizer;
- Фактури от 25.05.2022 г., 10.08.2023 г. и от 09.08.2023 г. за продажби на стоки с марката Energizer (соларни панели и батерии) в рамките на ЕС;

Броят на доставените продукти, както е посочил и административният орган, варира от 1 през 2022 г. до 744 през 2023 г., а общата сума по сделките е в размер на 3506 евро през 2022 г. и 1 200 541 евро през 2023 г.

С оглед на тези доказателства, съдът не може да се съгласи с твърдението на адм.орган, че в случая не е осъществено реално използване на марката рег. № 8866212 ENERGIZER за стоките „слънчеви батерии, клетки и панели“ от клас 9 на МКСУ. Представените фактури и интернет публикации, установяват извършване на доставки и реклама на стоки с процесната марка, като използването на марката е в достатъчен обем, за да запази или създаде пазарен дял за разглежданите стоки. Следва да се отбележи, че съобразно Насоките на Службата на ЕС по интелектуална собственост „не е необходимо използването да е било в продължение на определен минимален период от време, за да се счита за „реално“. По-специално, не е необходимо използването да е непрекъснато през съответния период от 5 години. Достатъчно е използването да е било в самото начало или в края на периода, при условие, че е реално“, както и че „не е задължително използването да е винаги значимо в количествено отношение, за да се счита за реално, тъй като това зависи от характеристиките на разглежданите стоки или услуги на съответния пазар“.

Не е правилно и заключението на адм.орган, че не ставало ясно, дали използването на марката е

от притежателя или от различно лице, със съгласието на притежателя Обстоятелството, че притежателят на правото върху марката е представил доказателства за нейното използване и от трето лице е достатъчно, за да се направи предположението, че това използване е извършено с неговото съгласие (решение СЕС от 08/07/2004, T-203/02, Vitafruit). В своята практика СЕС възприема едно по-широко тълкуване на понятието „съгласие“, а именно съгласието не се подчинява на изисквания за писмена форма, нито е задължително да е дадено под формата на лицензия, като условията, при които е предоставено зависи от вътрешните отношения между маркопритежателя и ползвателя на марката, които са ирелевантни за производството по опозиция. С оглед гореизложеното решение № РС-237-(1)/29.12.2025 г. на председателя на Патентното ведомство се явява незаконосъобразно на основание чл. 146, т. 4 от АПК и като такова следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за повторно разглеждане, съобразявайки се с мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се следват сторените по делото разноски, които са поискани в срока за това и представляват заплатена държавна такса в размер на 25,56 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № РС-237-(1)/29.12.2025 г. на председателя на Патентното ведомство.

ВРЪЩА административната преписка на Председателя на Патентното ведомство за ново произнасяне, съобразно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Патентното ведомство да заплати на „Е. Б., ЛЛК“, САЩ сумата в размер на 25,56 евро разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: